

A Fővárosi Ítéltábla dr. Bánovics Tamás Zoltán ügyvéd (fél címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - dr. Méhes László ügyvéd (fél címe) által képviselt - az alperes neve (alperes címe) útján eljáró - jogelőd alperes ellen személyiségi jogsértés megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. január 25. napján kelt .../48. számú ítélete ellen a felperes részéről 51. sorszám alatt előterjesztett és 52. sorszám alatt megindokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben, hogy a felperes 15 napon belül köteles megfizetni az alperes részére a perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy - 15 napon belül - fizessen meg az alperesnek 30.000 (Harmincezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

A felperest képviselő dr. Bánovics Tamás Zoltánpártfogó ügyvéd (fél címe) pártfogó ügyvédi díját teljes egészében az állam viseli.

A le nem rótt 160.000 (Százhatvanezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

1997. április 17-én a felperes szemébe kalapálás során fémszilánk került, ezért a ... Kórházába vették föl, ahol a vizsgálatát követően megszervezték átszállítását a ... Szemklinikájára. A szükséges előkészítést követően a műtétet április 18-án elvégezték, a fém idegentestet kivették a felperes szeméből. A koponyaűr felé terjedő gyulladás miatt, életveszély elhárítása végett a felperes bal szemét 1997. április 20-án eltávolították.

A felperes először a beavatkozást végző ... ellen terjesztett elő keresetet a ... Bíróságon. A ... Bíróság .../4. számú ítéletével helybenhagyta a ... Bíróság .../31. számú keresetet elutasító ítéletét. A felperes ezt követően a ... Kórház Rendelőintézete ellen terjesztett elő keresetet a ... Bíróságon. Az elsőfokú bíróság számú ítéletével a keresetet elutasította, melyet a Fővárosi Ítéltábla .../4. számú ítéletével helybenhagyott. A bíróság megállapította, hogy az alperesi intézményben felállított diagnózis, és annak alapján a felperes ellátása megfelelő volt.

A felperes az ... Járásbíróságon is pert indított ... szám alatt. Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, ítéletét az ... Törvényszék .../4. számú ítéletével helybenhagyta, a Kúria .../4. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperes eljárást indított a ... Etikai Bizottságánál is. Az etikai bizottság ... számon meghozott határozatával megállapította, hogy ... az ... Kórházba történő felvételkor etikai vétséget nem követett el. A beteg állapotával kapcsolatos vizsgálati eredményeket, vizsgálati státuszt megfelelően dokumentálta. A panaszos tulajdonában álló eredeti kórlap és a kórház által bemutatott kórlap között a beteg állapotát befolyásoló érdemi eltérés sem a beteg személyes adataiban, sem az anamnézisben betegstátuszban, sem pedig az alkalmazott terápiában nem volt.

A felperes a ... Kórház Rendelőintézetével szemben indított perben perújítási kérelmet terjesztett elő. A Fővárosi Ítéltábla .../3. számú végzésével a perújítási kérelmet elutasította. A perújítási eljárásban a felperes azt kérte, hogy a birtokába került szemészeti kórlapok mint új bizonyítékok alapján folytasson le új eljárást a bíróság, mert ezekkel bizonyítható az alperes felróható magatartása. A bíróság megállapította, hogy nem felel meg a tényeknek a felperesi nyilatkozat, mely szerint csak 2005. október 12. napján kapta kézhez a kérdéses iratot vagy annak másolatát, ezért az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy a felperes a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (régi Pp.) 261. § (1) bekezdése alapján biztosított hat hónapos határidő elteltét követően terjesztette elő a perújítási kérelmét.

A felperes végleges keresetében előadta, hogy 2002. március 1-jén az alperes jogelődjéhez intézett irat kikérése alkalmával nem kapta meg a kezelésével kapcsolatos okiratokat: lázlap, ápolási teendő lap, adatlap, kórházi ápolási esetről felvételi lap. Mivel ezeket az okiratokat 2012. március 12-ig nem adták át a részére, kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy ezzel az alperes jogelődje megsértette a kórházi kezeléssel és a rajta végzett orvosi beavatkozásokkal kapcsolatos egészségügyi adatok megismeréséhez fűződő személyiségi jogát, továbbá a személyi szabadsághoz való jogát, az emberi méltóságát, az egészségi adatok megismeréséhez való jogát, az információs önrendelkezés jogát, és ezzel az alperes, illetve jogelődje az alperessel, illetve a jogelődjével szemben indított polgári peres eljárásban az állítása bizonyítása jogától fosztotta meg. Előadta, hogy mivel a kért dokumentációt 2012. március 3. napján kapta meg, ez a felperes követelése elévülésének a kezdő időpontja. Az egészségügyi dokumentáció ki nem adása miatt, valamint a jogellenes magatartással okozati összefüggésben olyan hátrány érte, amelynek csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez indokolt vagy szükséges a nem vagyoni kárpótlás megítélése. A jogsértés tartós volt, maradandó, hosszabb ideig tartó hátrányt jelentett a felperes számára. A kárpótlás mértékének a meghatározása során figyelembe kell venni, hogy esetében több személyiségi jogot sértett egyazon magatartás. Ezért a jogsértés megállapítását, a sérelmes helyzet megszüntetését, illetőleg 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetését kérte.

Az alperes elsődlegesen a perbeli legitimáció hiányára hivatkozott, mert álláspontja szerint az ... Oktató Kórháznak nem jogutódja a jogelőd. Hivatkozott a Kúria .../2. számú végzésében foglaltakra. Előadta, hogy jelenleg az ... Oktató Kórház és Rendelőintézet középírányító fenntartó szerve a jogelőd képviselőjében jogosult eljárni. A kórház önállóan működő és gazdálkodó költségvetési szerv, önálló jogi személyiség, az irányító szerv az Emberi Erőforrások Minisztériuma. Álláspontját jogszabályi hivatkozásokkal részletesen levezette, és erre figyelemmel kérte a per megszüntetését vagy a kereset elutasítását. Az alperes elévülésre hivatkozva is kérte a kereset elutasítását, mert a rendelkezésre álló iratokból kitűnően megállapítható az, hogy a hiányolt dokumentáció már 2005. október 11. napja előtt a felperes birtokában volt. A keresetlevél 2016. január 20-án érkezett az ... Járásbíróságra, ezért a követelés elévült.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 100.000 forint perköltséget, egyúttal megállapította, hogy a kirendelt pártfogó ügyvéd

díját és a felperes személyes költségmentessége folytán a felmerült 120.000 forint illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy ítélt dologra hivatkozva indokolt-e a per megszüntetése. A beszerzett iratok alapján úgy foglalt állást, hogy a kereset olyan, még el nem bírált kereseti kérelem, amely nem minősül ítélt dolognak. Erre tekintettel a per megszüntetésének nincs helye. A felperes a per megszüntetését perbeli legitimáció hiánya miatt is kérte. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a legitimáció kérdése csak a kereset érdemi elbírálása során dönthető el, tehát az abban való állásfoglalás az ítéletre tartozik, ezért e tekintetben sincs helye a per megszüntetésének.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok azt támasztják alá, hogy az alperes a kórház általános jogutódja, így a perbeli legitimációval rendelkezik. Az elsőfokú bíróság ezt követően az elévülés kérdését vizsgálta, és a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 324. § (1) bekezdése felhívásával rámutatott, hogy a felperes nem vagyoni kártérítési igénye elévült; az egyéb jogkövetkezmények alkalmazására vonatkozó kereseti kérelmek nem évültek el, azonban azok alaptalanok. Rámutatott, hogy a felperes a perben csak állította, de semmivel nem bizonyította azt az előadást miszerint a lázlapot, az ápolási teendő lapot, az adatlapot a kórházi ápolási esetről, valamint a felvételi lapot 2012. március 12-ig a kórház ne adta volna át a részére. A peradatok azt támasztják alá, hogy ezeket az iratokat nem kérte. A lefolytatott korábbi szakértői bizonyítási eljárás során a szakértők rendelkezésére állt az orvosi dokumentáció, tehát az a periratok részét képezhette, ha nem, akkor felperesi bizonyítási indítványra azok beszerezhetőek lettek volna, és arról a felperes akár másolatot is kérhetett volna. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a per adatai azt támasztják alá a felperesi előadással szemben, hogy a felperes már 2005-ben is olyan orvosi dokumentáció birtokában volt, amely már a kórháznak ekkor nem állt rendelkezésére. A felperes e tekintetben ellentmondásos előadásokat tett, ugyanis legutóbbi keresetpontosításában azt adta elő, hogy a kórházból 2012. március 3. napján kapta meg a választ és a kért orvosi dokumentációt. A 2016. október 27-i beadványában azt adta elő, hogy a 2011. január 19-én postán megküldött orvosi dokumentáció hiányos, a kérelmét a kórház nem teljesítette. A periratokból az volt megállapítható, hogy a felperes mindvégig a ... által készített szemészeti kórlapot hiányolta, ugyanakkor az is egyértelműen megállapítható volt a beszerzett okiratok alapján, hogy a kért dokumentum másolata a felperesnek már 2005-ben rendelkezésére állt. A felperesi előadáson kívül nem merült fel adat arra, hogy a felperes orvosi dokumentáció kiadásával kapcsolatos kérelmét a kórház, kérése ellenére ne teljesítette volna. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az a felperesi állítás, miszerint az orvosi dokumentáció kiadását az ... Kórház jogellenesen megtagadta volna, nem került a perben bizonyításra, ezért a bíróság a felperes által kért, a személyiségi jogok megsértésének megállapítására és az egyéb jogkövetkezmények alkalmazására vonatkozó kereseti kérelmeket alaptalannak ítélte, és azokat el is utasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezett. Elsődlegesen azt kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján változtassa meg az ítéletet, és teljes egészében adjon helyt a keresetének. Másodlagosan a régi Pp. 252. § (3) bekezdése alapján a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára kérte az elsőfokú bíróság utasítását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő eljárási és anyagi jogi szempontból is; az ítéletben megállapított tényállás nem helytálló, iratellenes, okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó; a bizonyítékok mérlegelése kirívóan okszerűtlen, sérti a régi Pp. 206. § (1) bekezdését; nem tett teljeskörűen eleget az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének, és ezzel megsértette a régi Pp. 221. § (1) bekezdését.

Rámutatott, hogy a követelése nem évülhetett el, mert a személyiségi jogsértés bekövetkezésének

időpontja az az időpont, amikor felismerhette azt a tényt, hogy sérültek a személyiséghez fűződő jogai. A joga sérelmét azt követően ismerhette fel, ahogy az utolsó választ megkapta a kórháztól az általa kért iratokra, illetőleg azok ellentmondásaira vonatkozóan. Ezt a választ és a kért orvosi dokumentációt 2012. március 3. napján kapta meg, tehát ez a követelés elévülésének a kezdő időpontja. A követelését az elévülési időn belül haladéktalanul érvényesítette. Álláspontja szerint nem őt terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes a jelzett okiratokat nem adta át a részére, hanem az alperesnek kellett volna bizonyítania az okiratok hiánytalan kiadását. Rámutatott, hogy a beteg orvosi dokumentációval kapcsolatos jogait, valamint az egészségügyi dokumentáció tartalmát az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) szabályozza. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vizsgálta meg azt a tényt és körülményt, miszerint a dokumentáció kötelezően jár a betegnek. Az alperes megtagadta a dokumentáció kiadását, több esetben is úgy nyilatkozott, hogy a szemészeti kórlap nem létezik, ezzel a ténnyel megsértette a felperes betegjogát. Hivatkozása szerint az elévülési határidő nem a dokumentáció 2011. január 19-i megküldésével kezdődött, ekkor ugyanis a dokumentáció kiegészítését, kijavítását és az ellentmondások feloldását kezdeményezte, melynek a teljesítése a kórház részéről a mai napig nem történt meg. Hivatkozott arra, hogy az iratokat a per megindulása előtt és utána is személyesen kérte. Rámutatott, hogy csak a szakrendelési karton állt a szakértők rendelkezésére a periratokban, a 2011. január 19-én megküldött orvosi dokumentáció nem található meg. Bár többször kérte a bíróságtól, hogy kötelezze az alperest a szemészeti kórlap másolatának a becsatolására, a bíróság a bizonyítási indítványra nem intézkedett. Előadta, hogy a ... Kórház 2012. július 20-i keltezéssel vette át a felperes utolsó levelét, a kérdéseket nem válaszolta meg, az ellentmondásokat nem oldotta fel, és a valós orvosi dokumentációt nem küldte meg. A dokumentációval kapcsolatos adatok ellentmondásának a feloldására megfelelő választ nem kapott, az ellentmondásokat nem oldották fel. Bár ... a szemészeti kórlapból idézett tanúkenti meghallgatása során, a bíróság nem vizsgálta azt a tényt és körülményt, hogyha a dokumentáció kötelezően jár a betegnek és csak igazolást postázott ki az alperes a dokumentáció kikérése alkalmával, akkor a betegjog sérült, mert az összes dokumentáció létezett. Álláspontja szerint a beszerzett iratokból azt lehet megállapítani, hogy 2005-ben csak a szemészeti kórlap állt rendelkezésére, holott a korábbi perben az ügyeletes orvos és az etikai vizsgálatot végző orvos is azt állították, hogy kórlap nem készült. Ettől függetlenül állította, hogy 2011 előtt a teljes orvosi dokumentáció létezett. Az elsőfokú bíróság viszont nem tulajdonított annak jelentőséget, hogy határozott kérése ellenére sem kapta meg a kórlap másolatát, csak egy igazolást postáztak számára a dokumentum helyett. Ezt figyelembe véve az elévülési időt nem léphette túl, mivel mind a mai napig nem kapott felvilágosítást az orvosi dokumentáció adatairól. Állításai alátámasztására ismételten csatolta a 2010-2012 közötti, kórházzal folytatott levelezését.

Az alperes ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokain alapuló helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint bizonyította, hogy az egészségügyi dokumentáció hiánytalanul megküldésre került a felperes részére, ami abból is látszik, hogy a korábbi perekben a felperes ezekből a dokumentumokból idézett. Fenntartotta, hogy 1997. április 17-én kórlap nem került kiállításra, mivel a felperest fekvőbetegként nem vették fel a kórházba.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében felülbírált [régi Pp. 228. § (4) bekezdés].

A felperes fellebbezése megalapozatlan.

A másodlagos fellebbezési kérelemre figyelemmel a régi Pp. 253. § (1) bekezdése értelmében a Fővárosi Ítéltáblának először abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy indokoltnak mutatkozik-e az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezése. A felperes további nagy

terjedelmű bizonyítás fogatosítása érdekében indítványozta a hatályon kívül helyezést, noha az elsőfokú tárgyalás berekesztését megelőzően nem terjesztett elő bizonyítási indítványt, és a fellebbezésben sem jelölte meg, hogy milyen további bizonyítást tart szükségesnek. Jelen perben hivatalból történő bizonyításra nincsen lehetőség, de további bizonyításra nem is volt szükség, vagyis a bizonyítás kiegészítése nem volt indokolt, és annak az eljárásjogi feltételei sem teljesültek, így a régi Pp. 252. § (3) bekezdésének az alkalmazására nem kerülhetett sor, a Fővárosi Ítéltábla ezért az ügy érdemében hozta meg a döntését.

A felperes keresetében az őt ért személyiségi jogi sérelem megtörténtének a megállapítása és a sérelem kompenzálására szolgáló nem vagyoni kártérítés megfizetése iránt lépett fel igénnyel, lényegében a személyiségi jogsértés régi Ptk. 84. § (1) bekezdés a) és e) pontjaiban szabályozott szankcióinak az alkalmazását kérte arra hivatkozással, hogy az általa megjelölt egészségügyi iratok kiadásának a megtagadásával, illetőleg elmulasztásával az alperes megsértette személyiségi jogait. E szankciók alkalmazására kizárólag valamely személyiségi jog megsértése esetén, a jogsértés következményeinek a levonása keretein belül kerülhet sor. A kereset elbírálásához ezért - a keresettel érvényesített jog tartalmára figyelemmel - azt kellett megvizsgálni, hogy az iratkiadás elmulasztása előidézhette-e a felperes személyiségi jogának a megsértését.

A kereset eredményességéhez a felperesnek olyan személyiségi jogi sérelmet kellett igazolnia, amelynek tiszteletben tartását a régi Ptk. 75. § (1) bekezdése mindenki számára előírja. A régi Ptk. a személyhez fűződő jogokról szóló VII. fejezetében több nevesített személyiségi jogot szabályoz, de nem ad taxatív felsorolást az abszolút védelemben részesített személyiségi jogokról. A védelem elismerésének elsődlegesen az a követelménye, hogy a védendő érték a személyiség megnyilvánulásaként legyen meghatározható; abszolút védelmet élvező személyiségi jogként nem ismerhető el olyan jog, amely nem közvetlenül az emberi személyiségből fakadó értékre vonatkozik. Ennélfogva minden olyan jog az abszolút védelemben részesülő személyiségi jogok közé tartozik, amely biztosítja a személy autonómiáját, illetve a személyiség szabad kibontakoztatását, függetlenül attól, hogy azt a régi Ptk. nem nevesíti. A bírói gyakorlat azt tükrözi, hogy a személyiség megnyilvánulásának folyamatosan szélesednek azok a területei, melynek védelmét magánjogi eszközökkel lehet biztosítani.

A felperes több olyan jogsérelmet jelölt meg, amelyet - álláspontja szerint - személyhez fűződő joga megsértésének kell tekinteni [2018. november 30-i keltezésű .../44. sorszám alatt csatolt beadvány]. Hangsúlyozottan hivatkozott az egészségügyi adatok megismerésének az Eütv. 24. § (1) bekezdésében szabályozott jogára. Ezt a jogot az Eütv. a 2. címen belül, a betegek jogai és kötelezettségei között szabályozza, vagyis az egészségügyi dokumentáció megismerésének a joga a törvény által védett betegjogok közé tartozik. Ez a jog a dokumentációt vezető szolgáltatóval szemben illeti meg a beteget, a törvényi védelem a beteg és az egészségügyi szolgáltató jogviszonyában érvényesül. A jogvédelem relatív hatályát az Eütv. 2. § (1) bekezdése tükrözi, melynek értelmében a betegek jogainak védelmét az egészségügyi szolgáltatások és intézkedések során kell biztosítani. A betegjogok nem az individuum kibontakoztatását biztosítják, hanem a kiszolgáltatott beteg védelmét az egészségügyi szolgáltatóval szemben. A törvénynek erre a céljára figyelemmel a betegjogokhoz nem fűződik abszolút védelem, megsértésük önmagában nem jelent személyiségi jogsértést; így a felperes által megjelölt egészségügyi iratoknak a kiadását még abban az esetben sem lehet személyiségi jogsértésnek minősíteni, ha az iratok kiadásának a megtagadása valóban megtörtént volna az alperes részéről.

Az iratkiadás megtagadása, avagy elmulasztása nem olyan cselekmény, illetve mulasztás, amely alkalmas lenne a személyi szabadság korlátozására, és önmagában az emberi méltóságot sem sérti.

A felperes maga sem jelölt meg olyan többlet tényállási elemet, amely alapján megállapítható lenne, hogy a mulasztás egyúttal megsértette a régi Ptk. 76. §-ában abszolút védelem alá vont személyiségi jogait.

A felperes által megsértettként megjelölt információs önrendelkezési jog azt biztosítja, hogy a felperes felhatalmazása nélkül az egészségügyi szolgáltató harmadik személy részére ne adja ki a felperesre vonatkozó egészségügyi adatokat, illetve dokumentációt. Az egészségügyi dokumentáció kezelésére vonatkozó szabályok annyiban kapcsolódnak a személyiségi jogokhoz, hogy a régi Ptk. 83. § (1) bekezdésében meghatározott törvényi tilalom szerint az adatkezelés és adatfeldolgozás a személyhez fűződő jogokat nem sértheti. A felperes azonban nem azt kifogásolta, hogy az alperes a dokumentáció, illetve a felperesre vonatkozó egészségügyi adatok más részére való kiadásával megsértette valamely személyiségi jogát, például a régi Ptk. 81. § (1) bekezdésében szabályozott magántitokhoz fűződő jogát. A felperes által előadottak ezért e tekintetben sem utalnak személyiségi jogi sérelemre.

A felperes azt is sérelmezte, hogy a korábban indított polgári perekben az alperes megfosztotta a bizonyítás jogától azzal, hogy nem bocsátotta rendelkezésére az általa megjelölt iratokat. A bizonyításhoz való jog a peres felek eljárási jogainak az érvényesülését biztosítja. A bizonyítás megakadályozását annak a pernek a keretein belül kell értékelni, ahol ez az eljárásjogi sérelem bekövetkezik. Ez az eljárási jogosultság szintén nem tartozik az abszolút védelem alatt álló személyiségi jogok körébe, mivel nem a személyiség kibontakoztatásának az eszköze, a megsértése - többlet tényállás hiányában - nem minősíthető személyiségi jogi sérelemnek, e nélkül viszont nem vonhatóak le a személyiségi jogsértés következményei.

A kifejtettek szerint a felperesnek nem sikerült olyan személyiségi jogséreelmet igazolnia, amely alapján igényt támaszthatna régi Ptk. 84. § (1) bekezdésében szabályozott szankciók alkalmazására. Személyiségi jogsérelem hiányában a felperes keresete anyagi jogilag megalapozatlan, így nem volt szükség az elévülés, továbbá a felperes által állított iratkiadás elmulasztása valóságos voltának a vizsgálatára. A Fővárosi Ítéltábla ettől függetlenül megjegyzi: az elsőfokú bíróságnak az elévülésre és iratkiadásra vonatkozó okfejtésével minden tekintetben egyetértett.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét - a jogi indokolás módosítása mellett - helybenhagyta.

A régi Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében az eredménytelenül fellebbező felperes köteles megtéríteni az alperes részére a jogi képviselte ellátásával felmerült fellebbezési eljárási költségét. Ennek összegét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5), (6) bekezdései alapján a tényleges ügyvédi tevékenység munka- és időigényességére figyelemmel mérlegeléssel állapította meg.

A régi Pp. 87. § (2) bekezdése értelmében a Fővárosi Ítéltábla a teljes személyes költségmentességben részesülő felperes képviselőt ellátó pártfogó ügyvéd díjának az összegszerű meghatározását mellőzte annak egyidejű megállapításával, hogy a pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

A 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint a felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket ugyancsak az állam viseli.

Budapest, 2019. június 12.

. Sághy Mária s.k.

a tanács elnöke

Dr. Csordás Csilla s.k.

előadó bíró

Dr. Kincses Attila s.k.

bíró